

El Vaticà proposa una “reformulació” del dogma de la infal·libilitat i la primacia del Papa per assolir la unitat entre els cristians

Description

Del Vaticà I al Vaticà II, de la infal·libilitat papal a una **“reformulació” del primat del Bisbe de Roma**, amb una visió més unitària, més compartida, més sinodal. Aquestes són algunes de les claus d’[“El bisbe de Roma”](#), un document d’estudi sobre l’exercici de la primacia papal que aquest dijous al matí va publicar el Dicasteri per a la Promoció de la Unitat dels Cristians, i que pretén contribuir, en un context eclesial, a un exercici sinodal de la primacia, assegurant la participació de tot el Poble de Déu en el procés de presa de decisions, especialment en els assumptes que l’afecten directament, segons es llegeix en les propostes finals, titulades ‘Cap a un exercici del primat al segle XXI’.

El Dicasteri per a la promoció de la Unitat dels Cristians hi proposa **reexaminar la forma del papat** i el seu exercici de l’autoritat al servei de la comunió eclesial, en una reflexió conjunta, és a dir, entre totes les confessions cristianes.

El Papa, amb els patriarques catòlics de l'Orient Mitjà . | Vatican Media

“El ministeri del Bisbe de Roma no s’ha de considerar només com un problema, sinó també com una **oportunitat per a una reflexió comuna** sobre la naturalesa de l’Església i la seva missió al món”, assenyala el document de propostes, que apunta que “ha arribat el moment de fer nous passos en els diàlegs ecumènics”, i de posar-se d’acord sobre un exercici acceptable d’un ministeri d’unitat per a tota l’Església”.

Primacia i sinodalitat

La primacia i la sinodalitat no són dues dimensions eclesials oposades, sinó dues realitats mútuament **constitutives i sustentadores**, i que per tant s’han d’abordar juntes”, assenyala el text, que insisteix que “la primacia romana ha d’entendre’s no tant com un poder universal en una Església universal (*Ecclesia universalis*), sinó com una autoritat al servei de la comunió entre les Esglésies (*communi Ecclesiarum*), és a dir, de tota l’Església (*Ecclesia universa*)”.

Sembla particularment important la crida a una **rerecepci3a** cat2lica o comentari oficial del Concili Vatic2 I. Assumint la regla hermen2tica que els dogmes del Vatic2 I s'han de llegir a la llum del Vatic2 II, especialment el seu ensenyament sobre el Poble de D3u i la col2legialitat, alguns di2legs reflecteixen que **el Vatic2 II no va interpretar expl2citament el Vatic2 I**, sin2s que, alhora, incorporava el seu ensenyament, el complementava2, afegeix el document, en el qual s'observa que cal presentar l'ensenyament cat2lic sobre la primacia a la llum d'una eclesiologia *communi*, en el marc de la 'jerarquia de les veritats'2, aix2 com **rellegir el Vatic2 I a la llum de tota la Tradici3a**2. Cal aclarir la terminologia adoptada, que sovint continua sent equ2voca i oberta a interpretacions err2nies. Aix2 succeeix en conceptes com ara "jurisdicti3a ordin2ria, immediata i universal", "infal2libilitat", "govern", "autoritat" i "poder *Suprems*"2.

Cap de l'Esgl2sia i ministeri d'unitat

Una altra proposta important 2s que s'estableixi **una distinció m2s clara entre les diferents responsabilitats del Papa**, especialment entre el seu ministeri com a cap de l'Esgl2sia cat2lica i el seu ministeri d'unitat entre tots els cristians, "o m2s concretament entre el seu ministeri patriarcal des de l'Esgl2sia llatina i el seu ministeri primordial a la comuni3 de les Esgl2sies"2, recalca el document, que admet que l'2s de **bisbe de Roma**2 fomentat per Francesc gira en aquesta l2nia de treball.

2s que, afegeix el text, "la configuraci3 sinodal de l'Esgl2sia cat2lica 2s crucial per al seu comprom2s ecum2nic". 2s un deure per a l'Esgl2sia cat2lica demostrar, en la seva pr2pia vida eclesial, un **model convincent i atractiu de sinodalitat**2. Perqu2 2s evident que la manera com l'Esgl2sia cat2lica viu la sinodalitat 2s important per a les seves relacions amb els altres cristians. 2s un **desafiament per a l'ecumenisme**2.

Recuperar estructures sinodals

A escala local i regional, sembla necessari **recuperar i refor2sar estructures sinodals** que incloguin tots els fidels, tal com preveu el Vatic2 II i contempla el Codi de Dret Can2nic, com els consells pastorals diocesans (CIC can. 511-514), els s2nodes diocesans (CIC can. 460-468), i tamb2 els concilis plenaris i provincials (CIC can. 439-445), que poques vegades o mai es convoquen2, assenyalen les propostes vaticanes. Tamb2 2s important tenir en compte la crida del Concili Vatic2 II sobre les confer2ncies episcopals2 i els organismes episcopals continentals.

A escala universal, el Codi de Dret Can2nic i el Codi de C2nons de les Esgl2sies Orientals ofereixen disposicions per a un **exercici m2s col2legial del ministeri papal**2, apunta el dicasteri, que advoca per 2s una futura revisi3a2 dels dos textos per promoure 2s un exercici col2legial en el govern de l'Esgl2sia i en la formulaci3 de l'ensenyament infal2lible2. El S2node dels Bisbes o la reforma de la C2ria van en aquesta l2nia. Especialment important va ser la creaci3 del **Consell de Cardenals** que, 2s juntament amb els consistoris ordinaris i extraordinaris, podria ser el primer pas cap a una estructura de govern sinodal permanent a nivell de tota l'Esgl2sia2, aix2 com el s2node permanent2, que ja va ser proposat per alguns pares conciliaris.

Una reunió del Consell de Cardenals, al Vaticà . | Vatican Media

¿Potser és possible que l'Església catòlica renovi l'exercici del ministeri del Bisbe de Roma i proposi un model de comunió basat en un servei d'amor reconegut per tots els interessats?, culmina el document del dicasteri presidit per Kurt Koch, per a assolir un primat per a tota l'Església que promogui la unitat i la missió cristianesa?.

Tres anys de treball per a “un document d'estudi”

'El bisbe de Roma' és el primer document que resumeix **tot el debat ecumènic sobre el servei del primat** a l'Església des del Concili Vaticà II. Tres dècades després de la publicació d'*Ut Unum sint*, i amb la mirada posada en el Sínode de la Sinodalitat, el Vaticà proposa aquesta reflexió com **“una contribució a la dimensió ecumènica del procés sinodal”**. Es tracta, i així s'aclareix des del principi, d'un “document d'estudi”, que veu la llum després de tres anys de feina en què s'han tingut en compte desenes de contribucions d'**experts catòlics, ortodoxos i protestants**.

S'hi fa un repàs a les principals qüestions teològiques que tradicionalment han qüestionat el primat papal i les “perspectives per a un ministeri de la unitat en una Església reunificada”, entre les quals hi ha la necessitat o no d'un primat a l'Església, els criteris del primer mil·lenni i els principis per a l'exercici del primat al segle XXI.

Article de *Jesús Bastante* publicat en col·laboració amb [Religió Digital](#).

Category

1. Vaticà

Tags

1. Dicasteri per a la promociÃ³ de la Unitat dels Cristians
2. El bisbe de Roma
3. primacia

Date Created

14 de juny de 2024

Author

jordi-pacheco